

Kisvállalati adóalanyiság megtartásának létszám-feltétele

[Katv. 2. § 1. pont, 19. § (5) bekezdés h) pont]

A kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény [Katv.] 19. § (5) bekezdés h) pontja szerint a kisvállalati adóalanyiság megszűnik a létszámváltozás hónapjának utolsó napjával, ha a létszámnövekedés miatt az adóalany átlagos statisztikai állományi létszáma meghaladta a 100 főt.

A Katv. 2. § 1. pontjában foglalt fogalmi meghatározás szerint – e törvény alkalmazásában – az átlagos statisztikai állományi létszám a Központi Statisztikai Hivatal által kiadott Útmutató a munkaügy-statisztikai adatszolgáltatáshoz című kiadvány 2009. január 1. napján érvényes szabályai szerint meghatározott állományi létszám [Útmutató].

Az Útmutató 5. pontja rendelkezik az átlagos állományi létszám számításáról. Az itt rögzítettek szerint: alapértelmezésben – eltérő rendelkezés hiányában – az átlagos állományi létszám a munkavállalók (munkavégzésre irányuló jogviszonyban állók, egyéni vállalkozó és nem fizetett segítő családtagjai) folyamatosan vezetett létszámnyilvántartása alapján számított mutató. Az átlagolást havonta kell elvégezni az adott hónap naptári napjainak figyelembevételével, vagyis a naponkénti állományi létszámok összegét, a munkarend szerinti pihenőnapokra és ünnepnapokra az azt megelőző munkanap létszámát véve figyelembe, el kell osztani a hónap napjainak számával. Az adott hónap naptári napjainak számával kell osztani abban az esetben is, ha a gazdasági szervezet csak a hónap egy részében működött. Az éves átlagos állományi létszám a leírtak alapján már kiszámított havi átlagos létszám adatok egyszerű számtani átlaga, vagyis éves átlagszámítás esetén 12-vel kell elosztani a havi átlagos létszám adatok összegét. Természetesen az átlagolást abban az esetben is így kell elvégezni, ha az adatszolgáltató működése a vonatkozási időszaknak csak

Így vegyen ki olcsóbban, több pénzt a cégéből:
<https://cegvezetoknek.hu/index.html>

egy részére esett.

Az átlagolást tehát havonta kell elvégezni; minden hónap végén – az addig eltelt időszak adatai alapján az év elejétől „halmozottan” – kell meghatározni az átlagos állományi létszámot az éves átlagos állományi létszám számítására vonatkozó szabályok szerint.

Például, ha a kisvállalati adóalanynál a január havi átlagos létszám 30 fő [a hónap minden napján 30 fő, azaz $(31 \text{ nap} \times 30 \text{ fő}) : 31 \text{ nap}$], továbbá a havi átlagos létszám februárban szintén 30 fő, márciusban 40 fő és áprilisban 60 fő, akkor az átlagos statisztikai állományi létszám az egyes hónapok végén a következő:

január: 30 fő

február: $(30 + 30) : 2 = 30$ fő

március: $(30 + 30 + 40) : 3 = 33,33$ fő

április: $(30 + 30 + 40 + 60) : 4 = 40$ fő.

Ha pedig a példa szerinti adózónál az év hátralévő hónapjaiban (májustól decemberig) újra 30 fő lesz a havonkénti átlagos létszám, akkor az éves átlagos állományi létszám év végén $[(30 + 30 + 40 + 60 + (8 \times 30))] : 12 = 33,33$ fő. Ennek megfelelően az adózó – a létszámkorlát túllépése okán – nem veszíti el a kisvállalati adóalanyságát, hiszen az adóéven belül az átlagos létszám egyetlen hónap végén sem haladja meg a 100 főt.

Forrás: NAV

Így vegyen ki olcsóbban, több pénzt a cégéből:
<https://cegvezetoknek.hu/index.html>